

Ó hroz-né bo - le - sti, kte - ré mu-sím snés - ti v té - to oh - ni - vé pe - ci, ne -

- lze vy - pra - vi - ti, jak per - ně pla - ti - ti mu - sím za mar - né vě - cí.

První díl

1. Ó hrozné bolesti,
které musím snést
v této ohnivě peci,
nelze vypravit,
jak perně platit
musím za marné věci.
2. Když jsem prv myslila,
časně rozvázila
očistcová trápení,
bylať bych marnosti,
tělesné libosti
vypustila z myšlení.
3. Ó krátké radosti,
k jak těžké žalosti
mně bídnu jste přivedly,
brzoť jste minuly,
co voda splynuly,
ó jak jste mne podvedly!
4. Někdejší chechtání,
kratochvílné hraní
v pláč mi se obrátilo.
Marné štěbetání
v smutné naříkání
brzo se proměnilo.
5. Ač pak v této době
tělo hnije v hrobě
ode mne rozloučené,
však za vše platit
musím, se trápit,
co zhřešilo sloučené.
6. Tvář mou někdy milou,
červenou, spanilou,
červi naskrz zvrtili.
Těla mého líčka,
z červena běličká,
žáby, hadí požrali.
7. Před nemnoha časy
kadeřavé vlasy
hlavu krásně šlechtily:
již mrzce zmatení,
hnisu přimíšení
od hlavy se pustily.
8. Nicméně drahný čas
pro ten některý vlas
bolest mne obklíčuje,
mé tváře líčení,
marné okrášení
ohněm se vyčist'uje.
9. Oči, jichž libostí,
marné všetečnosti
přespřilíš jsem hověla,
z mých hříchův mně viní,
smutně lkáti činí.
Kýž jsem na to pomněla!
10. Trápím se, že uši
toho, co nesluší,
s kocháním poslouchaly,
slychané básničky
a světské písničky
to jsou mi vyjednaly.
11. Již místo housliček,
veselých písniček
slyším: Ach! Auve! Běda!
Jiného zpívání
krom smutného lkání
ať zde žádný nehledá.
12. Pro marnost v vonění
veliké trápení
musím zde podnikati,
pro vonné kvítečky,
frejířské věnečky
mám hrozný smrad vystáti.

Druhý díl

13. Že v dobrých krmičkách,
sladkých polívčičkách
bylo mé oblíbení,
ukrutně se mučím,
velkým hladem skučím,
nemajíc občerstvení.
14. Že zbytečným pitím
a do sebe litím
Boží hněv jsem vzbudila,
v prudkém ohni prahnu,
kyž krůpěj dosáhnu,
již bych žízeň hasila!
15. Kyž jsem pomlouvání,
zlých šprymů, tlachání
na straně zanechala,
takových žalostí,
tak hrozných těžkostí
byla bych nepoznala!
16. Proč jsem šperkováním,
tanci, hodováním
tak pěkný čas zmrhala?
Ó bych měla nyní
půl čtvrtí hodiny,
bych se prospěšně kála!
17. Ó by se vrátil zas
ten arcidráhny čas,
jejž jsem v hříších strávila!
Jináč bych hodinky
i nejmenší chvílky,
jináč sobě vážila!
18. Již pak, ó zármutku,
čas záslužných skutků
nikdy míti nebudu!
Než bez zasloužení,
podstoupiv trápení,
až všecken dluh odbudu.
19. Ale kdý odbudu?
Ach, dlouho zde budu,
dlouho se mám trápit!
Mnoho jsem zhřešila,
mnoho navroubila,
dlouho musím platiti.
20. Všecko, co myšlením,
řečí neb činěním
kdýkoli jsem zhřešila,
z všeho jsem víněná,
k ohni odsouzená,
až bych vše zaplatila.
21. Ó hrozné trápení,
ó těžké placení,
předlouho zde zstanu,
leč od vás, přátele,
jenž jste ještě v těle,
ňákou pomoc dostanu!
22. Ó přátele milí,
v tak žalostné chvíli
nade mnou se smilujte!
Z tak hrozných trápení
skrz vroucné modlení
vymocti mně pečujte.
23. Mše svaté slyšením,
posty i tryzněním
pomoc mi učiníte.
Almužny dávaním,
chudých odíváním
z těch muk mne vyplatíte.
24. Já když odsud vyjdu,
před tvář Boží přijdu,
na vás zase vzpomenu.
Vám mnohé milosti
od božské štědrosti
zjednati nepominu.